

Boh sa neskrýva, stojí nám za chrbtom

Napísal Hanka Švecová

Piatok, 22 Február 2013 23:03

Častokrát je to tak, že keď sme v problémoch tak kričíme: „Kde si Pane, Bože? Práve teraz, keď ťa najviac potrebujem, tu nie si.“ Necítíme sa často takto opustení a nechaní napospas osudu? Ved' aj Ježiš na kríži kričí: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“

Ešte raz sa vrátim k tej hre „na dôveru“...

Boh nám stojí za chrbtom, nie pred našimi očami, lebo keby stál pred nami, tak nás nechytí. Ale keď stojí mimo nášho zraku, tam, kde ho nevidíme, môže nás chytiť, pod podmienkou, že sa s dôverou pustíme a padneme..... nie na zem, ale do náručia.

Pane, kiežby sme Ti vždy dokázali takto dôverovať. Kiežby sme si vždy boli vedomí, že ty nás neopúšťaš, iba stojíš za nami a čakáš.

"Pane, verím, pomôž mojej nevere".

Pri tej hre, ten, ktorý chytá nemôže toho, čo stojí pred ním násilím potiahnuť dozadu. On len čaká pripravený, kedy ten druhý naberie odvalu a hodí sa do prázdna s vedomím, že ho ten druhý chytiť. Ani Boh ma nasilu nebude ťahať do Jeho náručie. Len čaká pripravený ťa chytiť.